

[Lannung.]

ning af Værdierne herhjemme med efterfølgende Inflation, saaledes som vi har oplevet det engang før, men ogsaa og maaske ikke mindst af Hensyn til Omverdenen, der er i Krig paa Liv og Død. Netop paa denne Baggrund vilde det virke særlig uheldigt, hvis vi skulde opleve blot noget i Retning af det, vi oplevede i sidste Del af Perioden 1914—19.

Jeg henstiller, at de eventuelt fornødne Forholdsregler bliver udformet saaledes, at de foruden at standse de værste Spekulationsorgier medvirker til at konsolidere Erhvervene mest muligt — det gælder ikke mindst det Erhverv, som i Øjeblikket er særlig berørt af Stigningerne, nemlig Skibsfarten — med Henblik paa de Nedgangstider, der kan komme i Efterkrigstiden, saaledes som vi tidligere har været Vidne til. Ekstraordinære Fortjenester bør først og fremmest benyttes til Konsolidering, til at komme igennem de daarlige Tider, der kan følge efter.

Jeg kan i øvrigt i Henhold til, hvad der er fremført, anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt Vedtagelse.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for den enstemmige Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) ønskede nærmere Besked om, hvad jeg regner med denne Lov vil indbringe. Jeg kan ikke udtale mig mere præcist derom, end jeg har gjort. Jeg regner med, at den vil give, jeg sagde vist „betydeligt mere“ end de 1,4 Mill. Kr., som indgik i Fjor. Om dette „betydeligt mere“ bliver 2 Mill. eller 5 Mill. Kr., skal jeg ikke udtale mig om; det afhænger jo fuldkommen af den Kursudvikling, der vil ske i den kommende Tid, og det er der jo ingen af os, som kan have nogen afgørende Mening om. Men een Ting kan jeg naturligvis sige — det ligger i de almindelige Udtalelser om Spekulation, som jeg har fremsat —, og det er, at Penge blot i tilnærmelsesvis samme Omfang, som indkom under den sidste Krig, bliver der ikke Tale om; det vil der simpelt hen ikke faa Lov til at blive Tale om. Det er jo ganske givet, at naar Regeringen har sat sig som Formaal at hemme en urimelig Spekulation, bliver der ingen Penge i det, selv om man ogsaa vil forhøje Satserne ud over det, der her er Tale om, hvad jeg ikke vil sige ikke kan ske, hvis det skulde blive nødvendigt. Jeg betragter ikke dette Forslag som et Hovedmiddel i Kampen mod Spekulation, der skal ganske anderledes radikale Midler til, og det kan føre til, at

man, som jeg ogsaa har nævnt i det andet høje Ting, maa gribe ind i selve Aktieselskabernes økonomiske Vilkaar og træffe Bestemmelser dels i Retning af Konsolidering, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Lannung) talte om, dels ogsaa i Retning af Dividendebegrænsninger og andre Ting. Men een Virkning har en Lov som denne dog: det vil ikke blive let at drive Spekulation fra Dag til Dag med de Afgifter, her er Tale om; og det, der bragte Børsmarkedet til at svulme op under Verdenskrigen, var i Virkeligheden, at man solgte med ganske kort Mellemrum; der var jo endogsaa dem, som købte ved Begyndelsen af Noteringen og solgte igen, inden den sluttede. Den Slags Transaktioner vil ikke faa det let under disse Forhold. Derfor kan jeg ogsaa give det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds Ret i, at der vel nok er nogle Mennesker, som ikke vil betale denne Skat med Glæde, men det faar vi finde os i; vi andre maa saa glæde os over, at de ikke faar de Indtægter, som en Spekulation kunde give dem Anledning til at faa. Det vil i hvert Fald ikke røre mig i mindste Maade, om jeg skulde møde nogen Surmulen paa dette Punkt.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds udtalte, at Lovforslaget kun kan betragtes som et rent Skatteforslag; det er et Forslag, som gaar ud paa at skaffe Staten Penge, men nogen vidtgaaende Betydning og navnlig nogen moralsk Mission kan man ikke tillægge det. Jeg for min Del kan aldeles ikke erkende, at Lovforslaget ikke skulde have en Virkning, der rækker ud over det rent fiskale. Efter min Mening gælder det ikke alene om her, men for Skattelovgivning i al Almindelighed, at man maa forfølge ikke blot fiskale Hensyn; det er ikke det ene afgørende at faa Penge i Kassen, men det gælder ogsaa om, hvordan man faar dem i Kassen. Det er jo for øvrigt et Forhold, som jævnlige har været diskuteret Partierne imellem. Sagen er den, at Skatteudskrivningen i høj Grad paavirker de økonomiske Bevægelser i Samfundet; og man kan særdeles vel med en Skatteudskrivning enten fremme eller hemme en given økonomisk Bevægelse. Om man saa vil tale om Moral i denne Forbindelse eller ikke, kan være noget forskelligt efter de Emner, man beskæftiger sig med. Jeg har i det andet høje Ting nævnt Spiritusbeskatningen som en Beskatningsform, der ganske afgjort kan medføre betydelige moralske Virkninger, men om man i dette Tilfælde vil tale om Moral eller ikke, kan naturligvis blive en Smagssag. Jeg tør i alt Fald hævde, at